

CONFRONTING KORBANOT

I. Historical Development

בראשית פרק ד

- (ג) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליקוק:
 (ד) והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יקוק אל הבל ואל מנחתו:
 (ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו:
 (ו) ויאמר יקוק אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
 (ז) הלוא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו:

3 And in process of time it came to pass, that Kayin brought of the fruit of the ground an offering to Hashem. **4** And Hevel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And Hashem turned to Hevel and to his offering; **5** but to Kayin and to his offering He did not turn. And Kayin was deeply angered, and his countenance fell. **6** and Hashem said to Kayin: 'Why are you angry and why has your countenance fallen? **7** Is it not true that if you do well, you will be lifted up? And if you don't do well, sin couches at the door? And its desire is towards you; and yet you can conquer it.

שמות פרק יב

- (ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית:
 (ד) ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו
 תכסו על השה:

(ה) שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו:

3 Speak to the entire assembly of Israel, saying: On the tenth day of this month they shall take for themselves -every man- a lamb for his father's house, a lamb for the household; **4** and if the household be too small for a lamb, then he and his neighbor who is near to his house take one according to the number of the people; everyone according to what he eats shall be counted for the lamb. **5** A lamb without blemish, a male of the first year shall be for you; you shall take it from the sheep, or from the goats.

II. Struggling for a Rationale

מב"ם הלכות מעילה פרק ח הלכה ח

וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד,
 שבעשיית החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחיי העולם הבא

ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק לב

והוא שא"א לצאת מן ההפך אל ההפך פתאום, ולזה א"א לפי טבע האדם שיניח כל מה שהרגיל בו פתאום. וכאשר שלח השם מרע"ה לתתנו ממלכת כהנים וגוי קדוש בידיעתו ית' כמ"ש ובאר אתה הראת לדעת וגו', וידעת היום והשבות וגו', ולהנתן לעבודתו כמ"ש ולעבדו בכל לבבכם,

ואמר ועבדתם את ה' אלהיכם, ואמר ואותו תעבודו, והיה המנהג המפורסם בעולם כלו שהיו אז רגילין בו והעבודה הכוללת אשר גדלו עליה, להקריב מיני ב"ח בהיכלות ההם אשר היו מעמידים בהם הצלמים ולהשתחות להם ולקטר לפניהם, והעובדים הפרושים היו אז האנשים הנתונים לעבודת ההיכלות ההם העשויים לשמש ולירח ולכוכבים כמו שבארנו, לא גזרה חכמתו ותחבולתו המבוארת בכל בריאותיו שיצונו להניח מיני העבודות ההם כולם ולבטלם, כי אז היה מה שלא יעלה בלב לקבלו, כפי טבע האדם שהוא נוטה תמיד למורגל,

Two separate approaches proposed by the Rambam are central to the rabbinic discussion of Korbanot.

1. In his Halachic magnum opus, the Mishneh Torah, the Rambam categorizes Korbanot as Chukim, Mitzvot for which no reason is given in the Torah. While one is encouraged to seek meaning in such Mitzvot, says the Rambam, God's true reasoning may well remain elusive. Shrouded in mystery, Chukim such as Korbanot emerge as a true test of our loyalty to God's will.

2. In his Guide to the Perplexed, however, the Rambam offers a vastly different, rational approach to the inclusion of Korbanot in Jewish law.

Many phenomena in the Torah, he maintains, are based upon the principle that abrupt major change in human behavior is impossible. *Man simply cannot journey immediately "from one extreme to the other"* (see Shmot, Ki Tissa 2 Approaches A).

God cannot expect the Israelites, reared in idolatrous surroundings replete with sacrificial rite, to totally reject rituals which they have come to see as necessary for communion with the divine. He, therefore, commands his chosen people to sanctify the profane by adapting aspects of the prevailing sacrificial rite to His worship within the Sanctuary. From this perspective, *Korbanot emerge as a Divine concession to man's need*. The Israelites' difficult transition to their new-found faith is eased through the incorporation of a familiar ritual path.

ויקרא רבה (וילנא) פרשת אחרי מות פרשה כב סימן ח

רבי פנחס בשם רבי לוי אמר משל לבן מלך שגס לבו עליו והיה למד לאכול בשר נבילות וטרפות אמר המלך זה יהיה תדיר על שולחני ומעצמו הוא נדור (גדור) כך לפי שהיו ישראל להוטים אחר עבודת כוכבים במצרים והיו מביאים קרבניהם לשעירים דכתיב (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים ואין שעירים אלו אלא שדים שנאמר (דברים לב) ויזבחו לשדים ואין שדים אלו אלא שעירים שנא' (ישעיה יג) ושעירים ירקדו שם והיו מקריבין קרבניהם באיסור במה ופורעניות באות עליהם אמר הקדוש ברוך הוא יהיו מקריבין לפני בכל עת קרבנותיהן באהל מועד והן נפרשים מעבודת כוכבים והם ניצולים הה"ד איש איש מבית ישראל וגו'.

Rabbi Pinchas said in the name of Rabbi Levi: The matter [of sacrifices] can be compared to the story of a prince whose haughtiness leads him to the consumption of despicable substances. The King determines: 'Let my son attend my table regularly and he will abstain [from his evil doing] of his own accord.'

Similarly, because the Israelites were drawn to idolatrous practices in Egypt and regularly sacrificed to pagan deities, the Holy One Blessed be He declared: 'Let them offer their sacrifices before Me at all times in the Sanctuary and they will separate themselves from idolatry.'

רמב"ן ויקרא פרק א פסוק ט

ויותר ראוי לשמוע הטעם שאומרים בהם, כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן, יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי אבריו, והמנות להחיות בהן מורי התורה שיתפללו עליו. וקרבן התמיד, בעבור שלא ינצלו הרבים מחטוא תמיד. ואלה דברים מתקבלים מושכים את הלב כדברי אגדה:

After dismissing the Rambam's proposals as "empty words which address a deep concern in superficial fashion,"¹ the Ramban quotes an alternative approach for those seeking a rational foundation for Korbanot (the Ramban himself prefers a mystical approach). Sacrifices are offered, he notes, in large measure as a response to man's failure and sin. God, therefore, designs the steps of the sacrificial rite to correspond to the three components of human activity through which sin occurs: *thought, words and deeds*.

Sins committed through deed are addressed through the ritual of *S'micha*, whereby the individual bringing the Korban "lays his hands" upon the animal prior to its slaughter. Sins committed through speech are reflected in the *Vidui*, the verbal confession offered by each supplicant. Finally, the sinful thoughts and desires which have coursed through the supplicant's heart and soul are referenced through the animal's consumption in the fire of the altar and through the sprinkling of its blood.

As an individual witnesses and participates in these graphic rituals, he is forced to recognize the extent of his own sinfulness and culpability. Were it not for God's merciful acceptance of this Korban "in his stead", the petitioner himself would have merited a place upon the altar

Numerous additional approaches to the concept of Korbanot are offered within traditional Jewish literature.

Rav Saadia Gaon maintains that the sacrificial rite enables the Israelites to demonstrate the depth of their dedication to God by offering of the "best of their possessions".

The Ba'al Hachinuch remains true to his general postulate that *a person's thoughts and sentiments are shaped, in great measure, by his concrete actions*. The performance of symbolic mitzvot is thus critical to the process of attitude formation. A sinner cannot purify his heart simply through a passive confession "between himself and the wall". Such confession requires no real effort and, therefore, has minimal effect. If, however, the individual is forced to act; if he becomes obligated in a demanding series of atoning rituals; if he must select from his flock, bring his offerings to the Sanctuary

¹ Ramban Vayikra 1:9

and participate in the detailed sacrificial rite; he will then become acutely aware of the extent of his sin and he will avoid such failure in the future.

The Ba'al Hachinuch also suggests that the very act of offering a Korban reminds man of the tenuous nature of his own superiority over the beasts of the field. Man's distinctiveness lies in his ability to "reason". When an individual's reasoning fails and he consequently sins, that individual loses his status as a man and becomes no different from the animal. The Torah, therefore, commands the "sinner" to offer a Korban in the Sanctuary. The slaughter of the animal and the consumption of its remains upon the altar graphically demonstrate that a "reasonless" being is valueless and ultimately destined to destruction. The depth of the supplicant's failure and the toll of that failure upon his soul are thus underscored.

For his part, the Maharal of Prague perceives the sacrificial rite, with its intimations of mortality, as a fundamental reflection of the inconsequentiality of all creatures in the face of God's greatness. Nothing exists in the world except as a result of God's kindness and munificence.

Finally, numerous commentaries move beyond general explanations for the phenomenon of Korbanot and painstakingly analyze the symbolic significance of each detail of the Temple ritual.

III. A Global Insight: What Happens to the Korbanot?

Pattern Set by the Korban Pesach: Shared meals with Hashem

IV. The Future

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה א

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה, וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו,

The Messianic King is destined to rise in the future and reestablish the Kingdom of David, to build the temple and to gather the dispersed of Israel. In his day, all the laws will return to their original state. *Korbanot will be offered*, the Sabbatical and Jubilee years will be observed ... Anyone who does not believe this, or does not await his (the Mashiach's) arrival, not only denies the words of the prophets but denies the Torah and Moshe, our teacher.²

A solitary alternative position is raised by the first Chief Rabbi of the State of Israel, Rabbi Avraham Yitzchak Hacohen Kook.

After first maintaining that "with regard to sacrifices it is correct to believe that all aspects will be restored to their place...", Rav Kook builds on Kabbalistic literature and envisions a "distant time" when all aspects of the world will be elevated. At

² Rambam Mishneh Torah, Hilchot Melachim 11:1

that time, he states, humans will no longer need to take the lives of animals for their physical, moral or spiritual needs. The prophet Malachi perhaps references this future period when he states, “Then the *grain-offering* of Judah and Jerusalem will be pleasing to God as in the days of old and as in former years.”³ Strikingly absent from Malachi’s vision is the reinstatement of animal offerings. The Midrash seems to go even further with the startling prediction, “All sacrifices will be nullified in the future.”

To further strengthen his position, Kook identifies a series of clues within the Torah itself which he claims reflects the secondary status of animal sacrifices. These offerings remain appropriate as long as man makes use of animals for other needs, such as food and clothing. The time will come, however, when man, reaching his highest state of refinement, will no longer feel the need to take animal life for any purpose. At that point, only grain sacrifices will be offered in the Temple.

³ Malachi 3:4